

KÜRESELLEŞME VE TÜRKİYE¹

*Prof. Dr. Sina AKŞİN***

Ben daha öncede geldim buraya. Geçen yıldır. Buraya gelmek benim için çok büyük bir zevk, kusura bakmayın biraz geciktim. Ankara'dan gelmek kolay olmuyor. Evet şimdi işte ben bir saat kadar konuşurum, ondan sonrada yazılı sorularımızı almaya hazırım.

Konumuz Küreselleşme ve Türkiye demek ki, biraz küreselleşmeden söz etmek gerekiyor. Küreselleşme hikayesi 80'li yılların başında başladı. 1979'da İngiltere'de Margaret Thatcher, demir leydi diye adlandırılan hanım, o başbakan oldu ve ertesi yıl 1981'de de Ronald Wilson Reagan, başkan seçildi. Bu iki kişi öncü oldular. Yani küreselleşmenin öncüleri oldular. Küreselleşmeye, küreselleşme ideolojisine neoliberalizm de deniliyor, çünkü bu vahşi kapitalizme bir dönüştür. Yani Adam Smith'in, işte ta 18. yüzyılda ortaya attığı; *"Bırakınız geçsinler, bırakınız yapsınlar"*, söyleminin, yeniden canlanması idi ve işte büyük taarruza geçtiler. Bu taarruz müthiş bir taarruz. Sovyetler Birliği yıkıldı, bu taarruz sonunda biliyorsunuz. Berlin duvarı yıkıldı, müthiş şeyler oldu. Bunun gerisinde kim vardı? Bunun gerisinde batı kapitalizmi vardı. Batı kapitalizmi, yani Amerikan ve Avrupa kapitalizmi. Bu kapitalistlerden her yerde var. Türkiye'de de var, çok iftar ettiğimiz iş adamlarımız var işte Sabancılar var efendim Koçlar var.

Bizim de kapitalistlerimiz var ama, batılı kapitalistler, başka türlü kapitalist. Çünkü bunlar yüz yıllardır bu işi yapıyorlar. yani ta Makro Polo'nun Çin'i dolaşmasına kadar gidebilirsin. 13. yüzyıla kadar gidebilirsiniz. Ondan sonra işte biliyorsunuz keşifler. 16. yüzyılda keşiflerle dünyayı hem keşfediyorlar hem ele geçiriyorlar, ele geçiriyorlar ve acayip şekilde sömürüyorlar, sömürdüler yani milyonlarca köle, işte kölelik, köleliğe benzer koşullarda çalıştırılan insanlar, bunların kaymağını topladılar. Bu müthiş bir güç. Neticede Sovyetler Birliğini de yıkan bu güç oldu. Çünkü Sovyetler Birliği, Amerika'yla boy ölçüşmeye çalışıyordu. Hangi alanda askeri alanda, çok iyi de boy ölçüşüyordu. Yani biliyorsunuz uzaya ilk çıkanlar Sovyetler oldu, çok iyi boy ölçüşüyorlardı. Sovyetlerin zenginliği tabi Amerika kadar değildi. Yani Sovyetlerin bu işi yapabilmesi için atom bombaları, hidrojen bombaları, uzay projeleri: Bunları yapabilmeleri için muazzam bir fedakarlık gerekiyordu. İnsanların yemesinden, içmesinden, tüketimden büyük fedakarlıklar yapması gereken bir işti bu ve bilmiyorum poker oyununu bilir misiniz? Ben de bilmiyorum ama orda rest diye bir şey var rest çekti Reagan *"Ben yıldız savaşları yapacağım"* dedi yani *"Uzaydan seni tehdit edeceğim"* dedi ve zaten dediğim gibi Sovyetler kıt kanaat bu işleri yapıyordu. Adamlar havlu attılar. Biz bu işte yokuz dediler ve gür diye çöktü. Tabi hemen belirtmek lazım Rusya çöktü. Ama mesela Çin çökmedi. Çin de komünist hala komünist. Çin çökmedi. Çünkü Ruslar ve Doğu Avrupalılar, galiba yanlış idare ettiler bu işi akılsızlık ettiler. Sosyalizmi tamamen tasviye ettiler ve yerine kapitalizmi getirdiler. Müthiş bir şey oldu yani bakıyorsunuz karaborsacı, üç kağıtçılar bir takım adamlar koca fabrikaların işletmelerin sahibi olmuş, veya hatta eski genel müdür, o fabrikayı ele geçirmiş, işte *"Ben şimdi kapitalisttim"* diye ortaya çıkıyor. Yani son derece karanlık tipler böyle. Müthiş bir sefalet. Bu sefaleti biz de biliyoruz. Biliyorsunuz Sovyetlerden sadece bir takım profesörler gelmedi bir de nataşalar geldi. Kimdi bu nataşalar? Kimya mühendisi bir hanım, bir kız, efendim şey bilmem fizik diploması olan yani lisans diploması olan bir başka kız falan bunlar fahişe olmak zorunda kaldılar. Bu tarihte çok sık görülmeyen bir fecaattir, bir insanlık fecaati olmuştur. Sovyetlerle Doğu Avrupa'nın Sosyalizmden Kapitalizme geçişi.

Çinler, çok iyi idare ettiler. Yani hem bir yandan bir kapitalist sektör kesim kuruldu gelişti ama bir yandan da kamu kesimi gelişti ve tek parti olarak gelişti. Yani böyle çok partililik falan gibi şeylere girmediler o tuzağa düşmediler ve şimdi Çin, süper güçlüğe aday. İşte Amerikalılar hesap ediyorlar. Acaba 2025'mi olur 2020'mi olur. Çin, Amerikalıyla boy ölçüşecek bir güç tabi, hemen

¹ Nilüfer Belediyesi, Uludağ Üniversitesi, Gazeteciler Cemiyeti'nin ortaklaşa düzenlediği Aydınlarla Yüz Yüze söyleşileri çerçevesinde 02 Mart 2004'de yaptığı konuşma.

** Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Öğretim Üyesi.

belirtiyim başka bir güç de Avrupa Birliği. Avrupa Birliği ama Avrupa Birliği matrak bir şey affedersiniz matrak şu bakımdan muazzam bir güç sermaye gücü teknik bilmem ne her şey var ama orduları yok. Avrupa'nın ordusu yok ama Euro, ne zaman dolaşıma girdi 2 yıl odu galiba. Ortaya çıkmadan önce doların gerisindeydi, şimdi doları solladı götürdü ve şimdi dolar sürekli düşüyor. Kimileri diyor ki, bu bir Amerikan numarası çünkü doları düşürüyorlar ihracatlarını arttırıyorlar ama çok düşüyor ve sürekli düşüyor. Acaba bu bir hinlik mi? Yoksa Amerika batıyor mu? Böyle bir ihtimal de var. Çünkü Amerikan zenginliği, büyük ölçüde doların dünyada tek para oluşundan kaynaklanıyordu. Daha öncede mark vardı, sterlin vardı frank vardı. Ama onlar dolarla boy ölçüşecek paralar değildi. Şimdi Avrupa'nın birleşik parası boy ölçüşecek para ve insanlar, dolarlarını elden çıkartıyorlar. Bu Türkiye'de de oluyor. Bu acaba Amerika'da büyük bir çöküşe mi yol açacak deniyor. Yani böyle ihtimallerden de bahsediliyor.

Küreselleşme neydi. İşte küreselleşme efendim bütün sınırlar açılacak. Yani mal, sermaye, her şey dünyada serbestçe dolaşacak. Fakat işçilerin dolaşmasını istemiyorlar yani sermaye dolaşsın, tamam onu kabul ediyorlar. Fakat adam dolaşmasını istemiyorlar. İnsanlar biliyorsunuz çılgın gibi şimdi. Avrupa'ya gideceğiz, Amerika'ya gideceğiz iş bulacağız diye bin bir tehlikeleri göze alarak, işte konteynırların içinden yok tır kamyonların altından bilmem ne acayip yerlerden sızmaya çalışıyorlar. İşte o cennete kavuşmak, iş bulmak arzusu ile.

Biliyorsunuz Türkiye üzerinden böyle gizli adam kaçırılıyor, en büyük iş bu şimdi adam kaçırma ve bazen Bodrum açıklarında, Marmaris açıklarında motorlar batıyor. 200 tane Afgan ve diğerleri böyle boğuluyor. Bu hikayeleri biliyorsunuz.. İstemiyorlar, insanlar dolaşmasını diyorlar, yani sadece biz dolaşalım, biz dediği sermaye ve mal dolaşımı. Mal dolaşımında da mızıkçılık yapıyorlar. Yani benim malım sana rahatça girsin ama senin malın bir dakika diyor Amerikalı. Mesela diyelim ki, Çin, Amerika'ya, sana şemsiye satacağım diyor. Bir dakika diyor Amerika, kendi şemsiye sektöründekilere soruyor vaziyet nasıl. Onlar da batırız bilmem ne dediler mi, tamam ne yapıp yapıp kotalar koyuyor, Çin malını sokmuyor.

Mesela Türk dokumaları, Türk konfeksiyon sanayi ürünleri, giremiyor Amerika'ya. Ondan sonra hep mızıkçılık yapıyorlar. Güya küreselleşme, serbest, ama hep mızıkçılık yapıyorlar. Ondan sonra başka mesela çelik konusunda, Amerikan çelikçileri zor durumda kalınca, olmaz diyorlar, hemen başka şekillerde ben tekniğini bilmiyorum kota ve benzeri bir şeyler diyorlar kısaca sokmuyorlar. Tabi bu küreselleşme yüzünden bir çok insanlık faciaları da oluyor. Şöyle ki, telif hakları, patent hakları diye bir şey var. Diyor ki, benim patentim altında, işte benim kitabım, benim plağım, diyor. Dünyanın her yerinde korsanları yakalıyor antlaşmalar yapılmış ama, bu insanlık facialarına da yol açabiliyor. Mesela AIDS, AIDS hastalığı için, ilaçlar çok pahalı, Afrika AIDS'ten kırılıyor, fakat bu ilaçları, mümkün değil satın almaları. Brezilyalılar, Hintliler, korsan ilaç yapıyorlar. Korsan AIDS ilacı yapıyorlar sudan ucuz yani ötekinin onda biri fiyatına insan kurtarıyor. Bu yüzden kıyametler koptu, vay sen nasıl çaldın diye. Peki insanlar ölsün mü? Sonra o büyük ilaç şirketleri bazı ilaçlarda fiyatları indirdiler.

İşte küreselleşme böyle bir şey fakat Afganistan ve Irak olayları ile küreselleşmenin çirkin yüzü ortaya çıktı. Zaten öteden beri bir çok insanlar kardeşim diyorlardı, bu küreselleşme dediğiniz aslında emperyalizmin daniskasıdır. Küreselleşme işte bunun cici adı, gerçek adı emperyalizmdir diyorlardı. Hakikatken emperyalizm sırttı. Irak'ta işkence fotoğraflarını, görüyoruz, televizyonda seyrediyoruz, evlere nasıl giriyorlar, çıkıyorlar askerler ne arıyorlar orda, sana ne Irak'tan. Ama emperyalizm dünya egemeni olmak istiyor ve bunu bir takım bahanelerle yapmaya çalışıyor. İşte kitle imha silahları var diyor, doğru dürüst araştırmadan. Şimdi harıl harıl hala arıyorlar kaç ay oldu gireli Irak'a bir buçuk yıl oldu. Bir buçuk yıldır arıyorlar, kitle imha silahı bulamadılar zaten son Irak'a girmeden önce Azor adalarında Atlas okyanusunda bir toplantı olmuştu. George Bush, Tony Blair ve İspanya Başbakanı toplandılar. Irak'a, demokrasi için gidiyoruz dediler, yani dolayısıyla iki gerekçe: Kitle imha silahları, işte o tutmasa o olur gibi mi düşündüler? Ne düşündülse şimdi demokrasi getirmeye çalışıyorlar. Fakat demokrasi getireyim derken şeriat hortluyor, yani Saddam'ın zamında kadın erkek eşitliği bir ölçüde sağlanmıştı. Şimdi şeriatçılar, işte bu tırnak içinde "Amerikan Demokrasinden" (!) yararlanarak kadınlara verilen mevcut hakları da geri almak istiyorlar. Yani kadın erkek eşitsizliğini getirmeye çalışıyorlar. İşte Iraklı kadınlar, buna isyan ediyorlar.

Evet şimdi bu muazzam güç: Küreselleşmenin, yani emperyalizm gücü, batı sermayesinin olağanüstü gücü. Bunlar ülkelere girmek için en çok iki silah kullanıyorlar. Tabi ordusu var

Amerika'nın aslan ordusu var(!) Fakat bir de yani savaşız, girebilmek için başka yöntemleri de var. Bunların arasında en önemlileri bilhassa Türkiye'yi ilgilendiriyor. Bu en önemlileri birincisi borçlandırma, ikincisi özelleştirme. Borçlandırma borçlanmanın hoş bir şey olduğu telkin ediliyor. Şimdi bizde ki, kimi Cumhuriyetçiler diyorlar ki, efendim kabahat bizde, niye borçlandık yani arkadaşlar o iş o kadar basit değil, sizin böyle tonlarca paranız olsa, bu parayı, en zahmetsiz şekilde işletmenin yolu nedir? Tabi o parayla fabrika kurabilirsiniz, bir takım yatırımlar yapabilirsiniz, ama o parayı işletmenin en kolay yeri borç vermektir. Hiç başınız ağrımaz, tıkr tıkr faizini alırsın, parayı işletirsin en kolay şey onun için hiç şüphenez olmasın. Türkiye borçlandıysa Türk devlet adamlarının da kusuru var şüphesiz. Onlar da borç vermek için inim, inim inliyorlar, yani görüyorsunuz özel hayatımızda bazı bankalar kredi kartı vermek için nasıl peşinize düşüyorlar işte kart verelim, yani kısaca seni borçlandıralım diyorlar ve borçlanmanın hoş bir şey olduğunu telkin ediliyorlar.

Mesela işte Osmanlı Tarihinden bir örnek: 1854'te biliyorsunuz Osmanlılar borçlanmaya başlıyor ve 20 sene sonra iflas ediyor Osmanlı Devleti. Keçecizade Fuat Paşa diyor ki, bu devlet borç almadan yaşayamaz. Osmanlı Devleti, borçlandı, borçlandı battı. Cumhuriyet Devrimi ile hayır dediler, borçlanmadan bu işi yürüteceğiz kendi kendimize yürüteceğiz dediler ve Osmanlı borçlarını da ödeyeceğiz dediler. 1954'e kadar Türkiye Cumhuriyeti borç ödedi ve borç almadı. Cumhuriyetin Atatürk döneminin ve tek parti döneminin büyük başarıları borçsuz yapılmıştır. Fakat 1950'de Demokrat parti 14 Mayıs'ta iktidara geliyor, Adnan Menderes'e diyorlar ki. *"Ya sen fazla borçlanıyorsun galiba diye"* eleştiriler geliyor. Adnan Menderes kalkıyor diyor ki, *"Bu devir kredi devri"* diyor, *"Kredi almadan hiçbir şey olamaz"* diyor ve borçlanıyor sonra Süleyman Demirel'le diyorlar ki, ya galiba fazla borçlanıyorsun falan diyorlar. Onun da cevabı, o da meşhur bir cevap, *"Borç yiğidin kamçısıdır."* diyor Süleyman Demirel. Sonra işte 2001 yılında Türkiye battı biliyorsunuz, Şubat'ta battı. Büyük kurtarıcı olarak Kemal Derviş geldi dünya bankasından yeni bir borç getiriyordu. İşte o sırada gazeteciler Bülent Ecevit'e soruyorlar *"Acaba diyorlar ne kadar borç alacağız?"* diyorlar. *"Peki ne kadar paraya ihtiyaç var?"* diye soruyor bir gazeteci Ecevit'in cevabı: *"Sınır yok ne kadar olursa, rakam verirsek alt sınırı kabul etmiş oluruz."* Arkadaşlar biz borç kolik olduk, yani şimdi biliyorsunuz battık borca battık. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Türk insanını mutlu etmek için çalışmıyor, artık onun birinci amacı, borç ödemektir ve borç ödemek için borç almak zorunda. Türkiye borç kolik, borç kolik biliyorsunuz borçsuz yapamaz; alkolikte, alkolsüz yapamaz alkoliği de mesela bir şişe rakı götürdünüz mü sizi velinimet gibi karşılar ellerinizi öper, bana içki getirdin diye. Biz de borç kolik olduk. Bu borçlanma müthiş bir silah. Yani o zaman burnunuza hırzmayı takıyor. Hırzma biliyorsunuz büyük kocaman bir şey mesela, boğa sizi şöyle yapsa ezecek fakat burnuna bir şey takıyorlar, bir halka takıyorlar o halkayı asıldımız mı kuzu gibi oluyor. İşte bu borçlandırma böyle bir şey.

İkinci mekanizmada özelleştirme. Özelleştirme kamu işletmeleri olan devletlerde aman diyorlar özelleştir devlet işletmeleri zarar eder falan gibi böyle yalanlarla sattırıyorlar. Biliyorsunuz Türkiye'de her şey satılıyor yakında işte Türk Hava Yolları, işte Milli Piyango falan onları da satacaklar öyle görünüyor. Onları sattırıyorlar tabi bu satış bir rezalet şeklinde kim vurduya gidiyor yani böyle düşük fiyatlarla satılıyor eşe dosta veriliyor. Fakat hiç şüphenez olmasın dönüp dolaşıp o batı kapitalizminin eline geçecektir.

O kadar muazzam bir güç var ki onlarda, istedikleri zaman her şeyi alabiliyorlar üstelik şöyle bir mekanizma da var: Biliyorsunuz bu şubat bunalımı nasıl oldu dediler dün gece, Türkiye'den yedi buçuk milyar dolar kaçtı. Sıcak para diye bir kavram, sıcak para serseri mayın gibi dolaşıyor dünyada. Nerde kar, karlı işler varsa oraya hücum ediyorlar işte faizlerin yüksek olduğu yerlere. Fakat orda bir batıyor, diye bir duyum aldıklarında çıkıveriyorlar bir anda, bir anda da girebiliyorlar ve çıktıkları zaman ortalık yıkılıyor. Bilmem şahit olmuş muydunuz Sabancı, televizyonda *"İşte servetimin bilmem ne kadarını kaybettim"* demişti. Bu bunalımda, işte o aşamada batmış geminin malları gibi satılıyor, ucuza satılıyor her şey bankalar bilmem şirketler, fabrikalar satılıyor, fındık fıstık gibi satılıyor.

Arjantin'de mesela hiç Arjantin bankası kalmamış. Fakat, Türkiye'nin bir özelliği var, o da şu arkadaşlar: Batı emperyalizmin karşısında Türkiye'nin durumu bu batmış ülkelerden işte Arjantin, Endonezya, bilmem Güney Kore ve diğerlerinden daha nazik. Bir çoklarımız farkında değiliz, ne yapıyor Güney Kore'de orda ki şirketleri ele geçiriyor, Arjantin'de işte bankaları ele geçiriyor ama toprağında, gözü yok biraz Arjantin toprağı alayım bayrağımı dikeyim, işte Güney Kore'nin şurasını alayım burasını alayım böyle bir amacı yok. Halbuki Türkiye için acaba böyle mi? Arkadaşlar,

Türkiye için öyle değil, bu topraklarda gözleri var. Bu size biraz böyle paranoyakça gelebilir. İkinci Cumhuriyetçiler, bunlar diyorlar paranoyak şeyler, bunlar Serv ile bozmuş diyorlar, Sevr sendromu diyorlar. Arkadaşlar, biliyorsunuz Türkler Osmanlı Devleti ile birlikte ta Viyana kapılarına kadar gitmişlerdi ve Anadolu ne kadar Türk yurdu olduysa Rumeli'nin bir çok yerleri de o kadar Türk yurdu oldu. Mesela Bulgaristan denen bölgenin yarısının Türk olduğu söyleniyor. Ben tam rakamları bilmiyorum ama Bilal Şimşir yarı yarıya olduğunu söylüyor. İşte Batı Trakya'da efendim işte Tuna boylarında müthiş bir Türk yoğunluğu oluşuyor ve dört yüz yıldır orada oturan insanlar bunlar bir çoğu işte köyleri, camileri, toprakları, bilmem mezarlıkları orayı yurt edinmişler tıpkı Anadolu'yu yurt edindikleri gibi ve biliyorsunuz 1699 Karlofça Antlaşması ile birlikte Osmanlının, geri çekilişi başlıyor ve bu çok acılı çok sancılı bir olay.

Çünkü arkadaşlar Osmanlı yönetiminin yerine gelen yönetimler, hiçbir zaman biz Türk'lerle burada kaç yüz yıl beraber oturduk, işte komşuluk yaptık demediler, hep gitsinler dendi. Gitmezlerse keselim yok edelim, yani bu etnik temizlik Bosna savaşıyla bir tabir ortaya çıktı etnik temizlik diye Türkler arkadaşlar etnik temizliğe uğratıldılar iki yüz yıl boyunca ve Türkler işte biliyorsunuz büyük ölçüde Balkanlardan çıkarıldılar. Tabi şimdi ki genç nesil için uzak görünüyor. Orası zaten adı üstünde Bulgaristan, Yunanistan. Arkadaşlar Anadolu adı mı? Türk adı mı? Bu da bir ad. Türkçe olmayan bir ad. Anadolu'da daha uzun süre oturduk o doğru ama Rumeli'de dört yüz yıllık, bir Türk varlığı var. Orası bir Türk yurdu idi etnik temizliğe uğratıldı Balkanlar, etnik temizliğe uğratıldı.

Birinci Dünya Savaşına giriyor Osmanlı Devleti, yenik çıkıyor Birinci Dünya Savaşından. Bu arada şunu belirteyim; Türkler, Balkanlardan kovulurken, Rumeli'den kovulurken hep şöyle bir teselli vardı kafalarında, buralardan gidiyoruz ama Anadolu'da barınabiliriz. Anadolu bizim, biz zaten Anadolu'dan geldik işte orası bizim asıl yurdumuz orda rahat ederiz orda rahat yüzü görürüz. Galiba böyle bir teselli vardı. Türklerde fakat arkadaşlar, bu tesellinin boş olduğu ortaya çıktı. Ne zaman boş olduğu ortaya çıktı? Sevr Antlaşması ile. Çünkü Sevr Antlaşmasına göre Türklerin çoğunlukta olduğu Ege Bölgesi Yunanlılara veriliyordu. Sevr Antlaşmasına göre, Türklerin uzun süredir, tehirden çok önceden de Türklerin çoğunlukta olduğu Kuzey Doğu Anadolu işte Trabzon, Gümüşhane, Erzincan, Van Gölü bütün hepsi Ermenistan oluyordu ve Ermeniler yüzyıllardır orada çoğunlukta değildi. Ege'de de Yunan Rumların bir çoğunluğu yoktu. Peki hangi gerekçeyle oluyordu bu iş? Arkadaşlar tarihsel hak, gerekçesi ile oluyordu. Yani bu şu demek, siz sonradan geldiniz buraya. Siz işte Malazgirt'le (1071) Anadolu'ya girdiniz. Ondan önce siz burada yoktunuz sizi kovuyoruz.

Bu emperyalizm tarihinde nadir görülen bir şeydir. Bir muamele tarzıdır. Buna muhatap olan başka bir halk daha oldu Filistin halkı. Filistin Araplarına dendi ki, siz 2000 yıl önce yoktunuz, sizi buradan kovuyoruz dediler veya demeye çalışıyorlar. İşte büyük bir kısmı kovuldu. Nitekim Filistinlilerin büyük bir kısmı kovuldu. Tarihsel hak kavramı. Çünkü bu toprakları onlar, eski Yunan toprakları, eski Yunan demek onlar demek batılılar demek bir Alman bir İngiliz bir Fransız bir İspanyol için, filozof Aristoteles, filozof Pilaton onların filozofları sayılıyor, bizim diyorlar, Adamlar Antalya Müzesini dolaşırken bizim, bizim şeyler diyor bunlar diyor. O kafayla, dolaşıyor burayı. Eski Yunan toprakları eski Roma toprakları, Roma'da onların hukuk, Türkiye'de dahi biz tabi batı hukuk sistemini aldığımız için batı hukuk sistemini Roma hukukudur. Onun için hukuk fakültelerimizde Roma hukuku dersleri vardır. Buraları kendilerinin gibi görüyorlar. Bu durumu, Erzurum Kongresi çok iyi fark etmiş, Erzurum Kongresinde diyor ki, her türlü işgal ve müdahale Rumluk ve Ermenilik kurmaya yönelik sayılacaktır, her türlü işgal ve müdahale yani demek cici işgal, hoş işgal yok hepsi, hepsi Rumluk ve Ermenilik kurmaya yönelik sayılacaktır diyor demek ki, Erzurum Kongresi bunu fark etmiş.

Türkiye küreselleşmeyle karşı karşıya yani batı emperyalizmiyle karşı karşıya geldiği zaman Güney Kore, Arjantin gibi değil. Çünkü oralarda sadece ekonomiyi ele geçirme söz konusu, burada toprakları ele geçirme söz konusu arkadaşlar boşuna mı? Batı parlamentoları arada bir durup durup Ermeni kararları alıyorlar yani bu çok komik bir şey, onların böyle Ermeni kararı alması. Bunun ne kadar komik olduğunu anlatmak için bir örnek vereyim mesela bizim Türkiye Büyük Millet Meclisi kalksa, bir gün Venezüella'ya daha yüz yıl önceki bir olayı, konu edinerek işte biz şu şeyi kınıyoruz işte suçlular da şunlardır diye bir karar alsa, Türkiye Büyük Millet Meclisi böyle bir karar alsa, gülünç oluruz herkes güler böyle şey olur mu diye. Sana ne ya, sen Türkiye'sin Venezüella'nın tarihiyle ne uğraşıyorsun bir kere parlamentolar tarihle uğraşır mı? Ne alakası var parlamentolar yasa yapar, hükümetleri denetler, siyasal ve yasamayla ilgili işlevleri vardır.

Böyle tarihi konularda karar alabilir mi? Ama onlar alıyorlar ve gülünç olmuyorlar. Gülünç olmuyorlar çünkü varmak istedikleri bir hedef var. Bunu dantel gibi örüyorlar ve biz de telaş yapıyoruz. Anlatamıyoruz haklı davamızı anlatamıyoruz diye. İstedğin kadar anlat, istediğin kadar anlat sen, sen borca batık olduğun sürece, bu senin başında, senin ensende bu bozayı pişirecekler kurtuluş yok kurtuluş adam olmakta, adam olmakta arkadaşlar. Formülü var bizde. Türkiye 1919'dan 1950'ye kadar nerden çıktı nerelere geldi işte formül orda. Türkiye'ye uygun mükemmel bir formül mükemmel bir program var ama o program yürürlükte değil şimdi.

Bu noktada size biraz da Türkiye'nin durumundan yani küreselleşme karşısında Türkiye değil de Türkiye'nin iç sorunları açısından bir bakalım. Tarihte büyük hareketler sonradan anlaşılır yani Rönesansın, Rönesans olduğu sonradan anlaşıldı adı kondu. Bu Rönesans'mış işte özellikler şunlardır denmiştir. İşte aydınlanma. Bak bu aydınlanma, işte bak bu aydınlanma hareketidir sonradan anlaşılmıştır. İşte Ortaçağın, ortaçağ olduğu sonradan bu ortaçağ imiş özellikleri şunlardır diye anlatılmıştır.

Türkiye'de de aynı şekilde biz Atatürkçülüğü yeni anlıyoruz. Yani sonra anlamaya başladık ve bunun bir aydınlanma hareketi, felsefi bakımdan bir aydınlanma hareketi olduğunu keşfettik. Bunun bir kalkınma modeli getirdiğini gördük. Bu kalkınma modeli de bütünsel kalkınma yani top yekun kalkınma yani her alanda kalkınma öyle sadece yol, baraj, fabrika, telefon, bilgisayar değil ama müzik, kültür, bilim efendim felsefe aklınıza ne gelirse her alanda top yekun kalkınma. Atatürk döneminin özelliği bu, çünkü bu kısmi kalkınma yani maddi kalkınma dediğimiz şey Suudi Arabistan'da da var, Suudi Arabistan'da muhteşem, kentler var belki filimler de belgeseller de görüyorsunuzdur. Öyle caddeler, binalar efendim en son bilgisayarları kullanıyorlar, en son araç gereç ne varsa bastırıyor parayı alıyor ama hepsi ortaçağ hizmetinde Suudi Arabistan ortaçağı yaşıyor, bütün o bilgisayarların içinde çünkü o bilgisayarlar ortaçağın hizmetinde.

Halbuki Atatürk kalkınması top yekun kalkınmayı: Her alanda kültür, bilim, sanat dahil olmak üzere böyle bir kalkınma hamlesi bu, bu anlaşılmaya başlandı ve bir Atatürkçü bilinç uyandı. 1989'da Muammer Aksoy ve arkadaşları Atatürkçü Düşünce Derneğini kurdular. Atatürkçü Düşünce Derneğinin, bu gün Türkiye'de beş yüz küsur şubesi var yüz bin, civarında üyesi olan en büyük örgüt. Fakat yılı geçmeden Muammer Aksoy'u öldürdüler ve kimin öldürdüğü belli olmadı. On sene sonra birilerini buldular ama onlar işte tabancayı sıkın adam. Ama kim bunlara emretti kim o belli değil. Çokta belli değil ama besbelli, Atatürkçülüğü Türkiye'de görmek istemeyen güçler. Kimdir bunlar tabi ki Atatürk'ün, Atatürk Devriminin hedefi Türkü ortaçağdan çıkarıp son çağa sokmak yani çağcılaştırmak, çağcılaştırmak şeyhlik ve ağalık düzenine son vermek feodal düzene son vermek ve bir ulus yaratmak, bir yurttaşlar Türkiye'si yaratmak buydu.

Evet Atatürk devriminin amacı, bir ulus yaratmaktı. Bir Türk ulusu bir yurttaşlar Türkiye'si, yaratmaktı. Bu amaç güdülüyordu ve tabi demek ki Muammer Aksoy'u ve daha sonra işte Bahriye Üçok'u, işte Ahmet Taner Kışla'lıyı falan öldürenler, demek ki bu şeyhlik ve ağalık düzeninden yana olanlar ve onların, yakın iş birlikçisi olan emperyalizm tabi ki batı emperyalizmi. Çünkü batı emperyalizmi daima geri düzenleri aramıştır, daima geri düzenleri aramıştır çünkü, kullardan oluşmuş bir ülke kolay yönetilir. Kulların başları vardır, işte şeyhler ve ağalar şeyhlerle ağaları ele geçirdiniz mi bütün ülke elinizdedir. Mesela Hindistan, Hindistan gibi koskocaman bir ülkeyi, o zamanlar dört yüz milyon nüfusu olan bir yeri küçük İngiltere nasıl yönetiyordu, nasıl sömürgeleştiriyordu, oradaki racaları yani oranın ağalarını ve oranın şeyhlerini elde ediyordu ve böylece ne bileyim ben elli, altmış, yüz kişiyi elde ettiniz mi bütün ülke elinizde oluyordu, dolayısıyla emperyalizm mutlaka, mutlaka geri düzeni yani feodal düzeni, ortaçağ düzenini, şeyhlik ağalık düzenini tercih eder.

Biz Atatürkçülüğün ne olduğunu anladık. Atatürkçülüğü anlayınca şu ortaya çıktı: Devrimi anlayınca, karşı devrim de sırtıttı yani ortaya çıktı. Şimdi bu karşı devrimin özelliklerini, sıralayacağım. Bu karşı devrim arkadaşlar 1950'de başladı. Esas itibari ile 1950'de başladı bu. Bunun özellikleri şunlar: Bir kere maddi kalkınma tercih ediliyor yani top yekun, yada bütünsel kalkınma yerine maddi kalkınma yol, baraj, fabrika, bilgisayar, telefon kalkınması esas alınıyor. Nitekim işte bu karşı devrim döneminin tipik devlet adamları bir takım mühendisler, tabi burada ki salonda bulunan mühendislerden özür diliyorum. Bütün mühendisler şüphesiz aynı değil ama maddi kalkınma meraklısı bir şey var orada nasıl olduysa öyle işte biliyorsunuz.

Süleyman Demirel inşaat mühendisiydi dolayısıyla köprüler, ve barajlar kralı oldu. Turgut Özal elektrik mühendisi idi oda muhteşem bir telefon sistemi hediye etti Türkiye'ye, Necmettin Erbakan'da makine mühendisi oda fabrika yapan fabrikalar, işte ağır sanayi tank yapımı gibi hevesleri vardı ama tabi bunu gerçekleştirmedi. İşte bu maddi kalkınma modeli karşı kalkınma modeli yani karşı devrimi gerçekleştirmek için yapılacak şeyde aydınlanma kurumlarını önünü kesmek veya kaldırmak. Nitekim işte 1951'de, halk evleri kaldırılıyor, halk evleri kültür merkezleri idi. Türkiye'de dört yüz yetmiş sekiz tane kütür merkezi kurulmuştu. Bunlar böyle tiyatro, kütüphane işte sinema, köy çalışmaları bilmem böyle bir yığın kültür faaliyeti resim böyle etkinlikler gösteren dört yüz yetmiş sekiz tane merkez vardı ve daha küçük merkezler vardı dört bin üç yüz yirmi iki tane halk odası bunlar da daha küçük şeylerdi bunları kapattılar, 1951'de bitti.

Sonra 1954'de köy enstitüleri kapatıldı, köy enstitüleri inanılmaz bir buluştu, bir köyden bir çocuğu alıyorsunuz kız veya oğlan bir çocuğu alıyorsunuz onu bu köy enstitüsüne getiriyorsunuz, köy enstitüsünde o çocuklar kendi binalarını yapıyorlar bir yandan öğretmenlik eğitimi görüyorlar yani öğretmen okulu bunlar çünkü öğretmen okulu olarak çalışıyor e öğretmen okulu işlevini görüyor fakat bir yandan da o çocuklar kendi binalarını yapıyorlar, kendi tarlalarını işliyorlar, kendi işte bahçelerini kuruyorlar vesaire ve bir yandan da roman okuyorlar, keman çalıyorlar şimdi burada bu çocuklar demek ki üç şey öğreniyor, bir tanesi öğretmen olmayı öğreniyor, ikincisi teknik adam oluyor duvar örmesini biliyor, doğramadan anlıyor biliyor, pencere yapıyor, kapı yapıyor falan, üçüncüsü de bunlar aydınlanma insanı roman okuyor, tiyatro oynuyor, keman çalıyor üçlü bir işlev ve bu çocuk yetişiyor ve bu çocuğu kendi köyüne veya civar bir köye götürüyorsunuz ve o çocuk o köyde herkesi tanıyor, herkesle nasıl konuşulacağını biliyor hiçbir sorun yok iletişim sorunları çok az müthiş bir buluş arkadaşlar, bu müthiş bir buluştu zaten Cumhuriyet bunu sonradan buldu yani deneme yanılma yöntemleri ile. Atatürk öldükten sonra çıkabildi ancak 1940'da çıktı bu müthiş bir buluştu bunu kapattılar ve böylece aydınlanma devrimi durdurulmuş oldu bütünsel kalkınmadan, maddi kalkınmaya geçildi, yani yol, baraj, fabrika, telef, bilgisayar kalkınması tercih edildi. İkinci özellik, bu karşı devrimi sezdirmemek için, tören Atatürkçülüğüne çok önem verildi, yani her tarafa Atatürk'ün resimleri asıldı, her tarafa büstleri kondu, heykelleri dikildi. Yabancılar gelince şaşıyorlar, ne kadar Atatürkçü bir ülkesiniz.

Halbuki o bir aldatmaca o karşı devrimi gizlemek için yapılan bir tiyatro yıldönümleri böyle kutlanıyor. 23 Nisanlar, 29 Ekimler, 19 Mayıslar, 10 Kasımlar bu büyük ölçüde bir tiyatrodur, fakat şunu da belirtiyim bu tam bir karşı devrim değildir kısmi karşı devrimdir. Yani buradaki anlayış şudur: Devrim buraya kadar yeter, bundan sonra devrim yok, çünkü tam karşı devrim demek şeriata dönmek demek, işte saltanatın, hilafetin geri gelmesi demek eski yazının geri gelmesi demek falan böyle bir şey yok. Şimdilik hiç olmasa böyle bir şey yok. Bu demek ki, kısmi bir karşı devrimdir.

İkinci özellik, bu tören Atatürkçülüğü üçüncüsü bu kısmi karşı devrim çok partili sistem sayesinde geldi, çünkü Türkiye daha ağalık ve şeyhlik düzenini yenememişti onu aşamamıştı aşmak üzereydi belki on sene, on beş sene daha geçseydi Türkiye'de şeyhlik ve ağalık düzeni kalmayacaktı. Fakat işte 1946'da geldi, çok partili sistem. Çok partili sistem gelince seçimde kazanmak için şeyhler ve ağalara gitme zorunluluğu ortaya çıktı. O kadar ki, bu emperyalizm, Hindistan'ı kontrol etmek için rahatça kontrol ettiği ortaçağ düzeni, şeyhlik ve ağalık düzeni sayesinde demin anlatmıştım Türkiye'de de seçimleri kazanmak için bir şeyhle anlaştınız mı yüz binlerce belki daha fazla oy elde edebiliyorsunuz. İşte şeyh bilmem kim işte şunlar bunlar veya ağalar, büyük ağalar var küçük ağalar var büyük bir ağayla anlaştınız mı o bölge elinizde oranın oyları böyle tirink size geliyor, inanılmaz bir şey fakat o adamlar, bu oyları size boşuna vermiyorlar onların şartları diyorlar ki, mesela bu halk evleri kapatılsın diyorlar, bu köy enstitüleri kapatılsın diyorlar, imam hatip okulu açılsın diyorlar ki, bizim çocukları memur yap, polis yap işte kaymakam yap, doktor yap, memuriyete sokmaya çalışıyorlar ve bu işler oluyor buda üçüncü özellik.

Dördüncü özellik, bu ne hikmetse, bu kısmi karşı devrim iktidarları hep Türkiye'yi batırdı, hep battı Türkiye. İşte İMF borç gırtlığı aşıyor. İMF geliyor. Sonra ne oluyordu? Askeri darbe geliyordu 1960 27 Mayıs Darbesi işte böyle bir bunalımdan sonra geldi. 12 Mart 1971 Darbesi yine böyle bir bunalımdan sonra geldi. 12 Eylülde böyle bir bunalımdan sonra geldi. Yani ne hikmetse bu kısmi karşı devrim iktidarları hep Türkiye'yi batırıyor vur patlasın çal oynasın paraları harcıyorlar. Olmadık şeyler yapıyorlar mesela Türkiye'de bugün otoyolların yüzde yirmi, otuz oranında kullanıldığı hesap ediliyor. Demek ki, Türkiye'nin daha otoyola ihtiyacı yok. Ankara, İstanbul otoyolu bile sinek avlıyor

çok zaman görmüşsünüzdür. Arkadaşlar otoyol öyle olmaz otoyol vızır, vızır olur vızır, vızır değilse o otoyol gereksizdir, birilerini zengin etmek için yapılmıştır. Türkiye’de galiba yedi tane işlemeyen hava alanı var yani hava alanına milyonlar dökülmüş, milyarlar dökülmüş hava alanı yapılmış sonra Türk Hava Yolları demiş ki, buraya uçak olmaz peki demişler kapatmışlar hava alanını. Türkiye denize döküyor paralarını ve borçlanıyor bu arada hababam da borçlanıyor ve bu günkü duruma böylece geldik.

Tabi beşinci özellikte bunlar bu kısmi karşı devrim takımı, cebini dolduruyor, eşini dostunu zengin ediyor mafyayla ilişkisi var mesela başbakan, bakan, gidiyor mafya lideri bilmem kimle telefon konuşması yapıyor. Ben bunu uydurmuyorum işte kasetleri falan çıkıyor a işte bakan bilmem kim mafya lideri bilmem kimle görüşmüş arkadaşlar böyle bir şey olabilir mi? Böyle bir rezalet olabilir mi? Yani mafyayla bir devlet adamının nasıl bir ilişkisi olabilir, ondan sonra işte faili meçhul cinayetler. Demek ki, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi ikiye bölünüyor hani yazın karpuz alıyorsunuz böyle bıçağı saplıyorsunuz hani lamp diye ikiye bölünür ya karpuz Türkiye Cumhuriyeti Tarihinde bu şekilde ikiye bölünüyor net bir şekilde ikiye bölünüyor. 1950’den öncesi Atatürk Devrimi öncesi 1950’den sonrası da kısmi karşı devrim dönemi fakat bu kısmi karşı devrimi sözcüğünü çekinceyle söylüyorum.

Çünkü Türkiye bekli de tam karşı devrime doğru gidiyor. Geçende Türkiye üzerine beş saptama diye bir yazım çıkmıştı. Oradaki saptamalarını size söyleyerek bitireyim. Türkiye’nin bugünkü durumu: Bir Türkiye bugün yarı sömürgeci, bunun lami cimi yok yani Türkiye yarı sömürgeci yani Osmanlı Devleti, Osmanlı Devleti nasıl yarı sömürge idi. 19. yüz yılda böyle zavallı, herkesin itip kaktığı bir devletti. Türkiye, maalesef o duruma düşmüştür. Türkiye yarı sömürgeci. İkincisi şeriat partisi iktidardır ve amacı yapabilirse tabi tam karşı devrimi gerçekleştirmek ben öyle değerlendiriyorum gerçi işte değiştik, falan gibi lafları var ama bilmiyorum buna ne kadar inanıyorsunuz. Üçüncüsü, Türkiye’yi Avrupa Birliğine almayacaklar, bunu kimi Avrupalı devlet adamları söyledi, bu Türkleri almayız dediler. Hatta bu eski Fransız Cumhurbaşkanı var Valery Giscard D’Estain, bu önemli bir adam şimdilerde, Avrupa Anayasası yazılıyor. O, anayasa hazırlama komisyonunun başkanı galiba. Valery Giscard D’Estain, diyor ki, “Ayıp ediyoruz” diyor “Bu Türklere yalan söylüyoruz” diyor. “Bir takım menfaatler elde etmek için yalan söylüyoruz” diyor. “Halbuki kimse Türkiye’yi Avrupa’da görmek istemiyor.” diyor. Son olarak Profesör Bernard Lewis var. Bernard Lewis adını belki duydunuz, bu Amerikalı bir doğu bilimci, çok önemli bir adam. Her yerde lafı dinlenen bir kişi. Bir çok kitapları var, “Modern Türkiye’nin Doğuşu” diye bir kitabı var. Onun bir tespiti var. Oda aynı şeyi söylüyor. Türkiye’yi almayacaklar diyor ve de dalga geçiyor. Diyor ki, tabi tatsız bir şaka bu aslında ama tabi diyor Avrupalılar diyor Müslüman olursa bu iş olur diyor.

Bu tatsız bir şaka ama önemli bir noktaya bence parmak basıyor din meselesine. Şimdi şöyle bir durum var. Biz Avrupalıların bizim hakkımızda ne düşündüğünün pek farkında değiliz. Avrupalıların, Batının, Türk topraklarında gözü olduğunu söylemişim ve bir çoklarımız maalesef bunun farkında değil. Yine farkında olmadığımız bir şey, bizi Müslüman olarak nasıl değerlendirdikleri. Çünkü biz, Hıristiyanlık deyince ha diyoruz Hıristiyanlık işte onların peygamberi kim Hazreti İsa, Hazreti İsa, babasız doğmuştur kurana göre, İsa babasız doğmuştur, yani onların o şeyini kabul ediyoruz ve İncil İslamiyet’e göre İncil kutsal bir kitaptır. Tıpkı Musa’nın peygamber oluşu Tevrat’ın kutsal bir kitap oluşu gibi İslamiyet’in gözünde.

Peki Müslümanlığın iddiası ne? Müslümanlığın iddiası diyoruz ki, Hazreti Muhammed son peygamberdir. Ahir zaman peygamberidir. Yani Tanrı katından en son haberi alan kişidir, Hazreti Muhammed diyoruz. Böyle bir üstünlük iddiamız var. Bir Hıristiyan, Muhammedi Allah’ın peygamberi olarak görebilir mi? Gördüğü anda Müslüman olması lazım çünkü en son haber onda yani bir Hıristiyan bir Yahudi tabi, Müslümanlığı tanımamak zorundadır. Dolayısıyla onların gözünde Hazreti Muhammed işte bir dinin önderidir. Müslüman dininin önderidir. Bir de kitabı var işte. Kuran o da onun kitabıdır. Onların gözünde ne Kuran’da, ne de Hazreti Muhammed de hiç bir kutsallık yok. Dediğim gibi mantıken böyle olması lazım çünkü tanıdığı anda evet o da peygamberdir, bu da kutsal bir kitap dediği anda mantıken ne olması lazım Müslüman olması lazım. Elhamdulillah Müslüman’ım demesi lazım. Demez yani tabi Müslüman olmak istiyorsa başka, ama Müslüman olmak niyetinde değilse bunu demez tanımaz. Ama şimdi biz, onlara biz Avrupa’yı yakın görüyoruz kendimize. Çünkü diyoruz, aynı tanrıya tapıyoruz, peygamberlerimiz, kutsal kitaplarımız var. Böyle bir sıcaklık duyuyoruz Avrupalılara karşı. O sıcaklığı onlar duymuyorlar. Yani bu asimetrik simetrisi olmayan bir

ilişki. Bu öz Türkçe olarak söylersek bakışsızlık var burada, simetri yok biz bunun pek ayırdın da değiliz onun için böyle hayaller görüyoruz Avrupa'ya gireceğiz her şey iyi olacak işte kızlar koca bulacak, hepimiz iş bulacağız ondan sonra kimse yerlere tükürmeyecek işte bilmem ne olacak böyle cennet hayalleri. Girmeyeceğiz almayacaklar. Ondan sonra dört Türkiye Cumhuriyeti Tarihi ikiye bölünüyor bunu demin size anlattım.

Beşinci tespit bu çok partili sistem, Türkiye'de hep karış devrimi çıkarmıştır. Yani seçimleri, Türkiye'de hep karşı devrim kazanıyor. 1961 seçimlerinde ve 1977 seçimlerinde Halk partisi birinci parti geldi. Fakat yine yarından fazla olamadı, yarından fazla olamadığı için koalisyon hükümeti kurmak zorunda kaldı. Yani başkalarını, kısmi karşı devrimcileri yanına almak zorunda kaldı. Dolayısıyla istediğini yapamadı demek ki, Türkiye'de maalesef bu sandık hep kötü sonuç veriyor. Türkiye'de yani bana göre tabii, hep kötü sonuç vermiştir. Daima sandıktan kısmi karşı devrim çıkmıştır. Bu sandık sistemini yani çok partili sistemi sorgulamak gerekiyor. Yani bu gökten inmiş bir sistem değil. Arkadaşlar Hitler de sandıktan çıktı. Hitler'in sandıktan çıkması Hitler'i temize çıkartıyor mu? Tarih içinde temize çıkartmıyor bence yani sandıktan çıkınca sandıktan çıkan her şey doğrudur, iyidir, güzeldir mi diyeceğiz. Tabii İkinci Cumhuriyetçilere sorarsanız evet diyorlar sandıktan ne çıkarsa iyidir. Ben buna pek katılmıyorum evet burada noktalıyorum beş dakika aştım kusura bakmayın galiba sorular var evet

Soru: Evet basından takip ettiğim kadarıyla “Bağımsız Cumhuriyet Hareketi” adlı bir oluşumda yer alıyorsunuz. Bu hareketin şu andaki durumu nedir ve başarıya ulaşması için yapılması gerekenler nelerdir?

Cevap: Ben Atatürkçü Düşünce Derneği'nde çalıştım. Bir süre sonrada bir parti kurduk Mümtaz Soysal'la birlikte “Bağımsız Cumhuriyet Partisi”ni kurduk. Maalesef partimiz yeteri kadar genişleyemedi. Onun için seçimlere giremiyoruz, yani bu yerel seçimlere giremiyoruz. Genel seçimlere girebileceğimizi umuyoruz. Bu arkadaş bir de müthiş bir soru sormuş. Kıbrıs ne olacak? Valla işte galiba dünkü Cumhuriyette Erol Manisalı, “Bu iş bitti” diyor “Gitti Kıbrıs” diyor ben o kadar kötümser değilim, belki bir şeyler olabilir ama durum çok kötü. Evet bir soru daha.

Soru: Ucuz ve kalitesiz Çin mallarının Türkiye'ye girmesine hükümet ve sanayi odaları ne kadar engel olabiliyor?

Cevap: Ben ticaretten iktisattan pek anlamam fakat küreselleşmenin gereği bu işte. Her şeyi alacaksınız, kapılarınız açık olacak, her şeyi alacaksınız. Ama demin de söylediğim gibi onlar yani büyüklerimiz (!) Batı alemi Avrupa ve Amerika hiç dinlemiyorlar, işlerine ne gelirse onları yapıyorlar, mesela bize diyorlar ki, köylüyü perişan et işte pancar ektirme, tütün ektirme, işte toprağı işlemin sadaka verelim çiftçilere falan diyorlar. Kendileri harıl, harıl para veriyorlar çiftçilerini destekliyorlar, yani her türlü Çin veya başka yerden çok ucuz mallar gelirse Türkiye'de işsizlik olacak demektir, fabrikalar kapanacak, insanlar işsiz kalacak ama küreselleşmenin teorisi öyle diyor, efendim diyor siz de iyi bildiğiniz işi yapın diyor, yani siz neyi iyi yaparsınız onu da söylüyorlar. Size fındık fıstık falan yaparsınız diyor siz onun üstüne çalışın başka işe girmeyin diyorlar. Ama şöyle bir şey de var. Buradaki iktisatçılar bilirler, burada ticarete eşitsizlik var. Yani bir gemi fıstık gönderiyorsun sana bir tane wolswagen geri geliyor. Acaba bir gemi fıstık, bir wolswagen karşılığı mıdır? Yani oradaki emeği düşünün, bir gemi dolusu fıstık göndermişsiniz bir tane wolswagen almışsınız, o wolswagenin içine giren emeği düşünün yani bu haksız bir ilişki tabii.

Soru: Rusya'nın kapitalizm ve komünizm akımları ile zayıflaması buna karış Çin'in bunlardan etkilenmemesi yönetime mi bağlıydı?

Cevap: İşte Rusya'da bu Mihail Gorbaçov vardı biliyorsunuz. Rusya'nın başına hem Perestroyka getirdi, Perestroyka yeniden yapılanma, yani işte kapitalizmin şeylerini getirmek bir de Glasnost, Glasnost da açılma demek bu da siyasal bakımdan açılma, şimdi Çinliler Prestroykayı yaptılar, fakat Glasnostu yapmadılar yani tek parti yönetimine son vermediler. İşte karma ekonomi yürüttüler. Bizde biliyorsunuz Atatürk'ün altı okundaki devletçilik karma ekonomi demektir. Yani bir yanda özel kesim var, bir yanda kamu kesimi var ve Çin hiç etkilenmedi sürekli büyüyor.

Soru: Konuşmalarımızdan anladığım kadarıyla liberalizmin doğal sonucu olan kapitalizm karşısızız?

Cevap: Evet

Soru: Sorunların çözümü için dünyaya sosyalizmin egemen olmasını mı istiyorsunuz?

Cevap: O bu istemekle olmuyor yani Marks'a göre, toplumların biliyorsunuz bir evrim sırası vardır, önce ilkel kominal toplum vardır. Ondan sonra feodalizm gelir, ondan sonra kapitalizm gelir, ondan sonra sosyalizm gelir, ondan sonra komünizm gelir. Yani böyle bir aşamaları vardır. Tabi ben sosyalizm istiyorum diye sosyalizmi getirmek pek mümkün değil yani Sovyet, denemesi bunu gösterdi adamlar yetmiş yıl boyunca uğraştılar, müthiş şeyler yaptılar, büyük fedakarlıklarda bulundular çok adam kestiler, o da doğru çokta adam kestiler ve başaramadılar. Çin yüzde elli veya işte yüzde kaçsa sosyalizmden çark etmek zorunda kaldı. Sovyet devrimi olduğu sırada, yani 1917'de biliyorsunuz belki bir tartışma oluyor biz acaba sosyalizme geçebilir miyiz? Geçemez miyiz? yani ikiye ayrılıyorlar, menşeviklerle, bolşevikler. Menşevikler diyorlar ki, hayır diyorlar biz hazır değiliz sosyalizme hazır değiliz niye çünkü işte bu demokratik devrimimizi yeteri kadar yaşayamadık kapitalizm yaşayamadık bir süre, kapitalizm yaşamamız ondan sonra o olgunlaştıktan sonra geçmemiz lazım dediler. Bolşevikler ise, yok efendim ne demek biz hazırız, işte kapitalizmi yaşadık yeterince, güm diye girdiler ve işte böyle oldu maalesef.

Soru: Sorunların çözümü için dünyaya sosyalizm egemen olmasını mı istiyorsunuz?

Cevap: Yani tabi sosyalizm ideali çok güzel bir ideal eşitlik en güzel şey tabi özgürlükle birlikte olmak şartıyla yani eşitlik insanlığın her zaman özlediği bir şeyden yani bu eski çağlardan beri eşitlik özlenen bir şeydir, o bakımdan sosyalizmin çok ahlaki bir tarafı var, onun güzel idealleri vardır, ama tabi bu idealler gerçekleşir mi gerçekleşmez mi falan tabi oda ayrı bir mesele.

Soru: Çin'in komünizmle süper güçlüğü aday olduğunu söylediniz acaba halk huzurlu ve mutlu mu?

Cevap: Bunu kimse ölçemez yani buradaki salon mutlumu diye bir soru sorsam mutlu musunuz arkadaşlar? Mutluyum diyenler parmak kaldırsın hiç kimse kaldırmıyor, mutsuz bunlar, yani bu laf, mutlu mu? Mutsuz mu? bunu ölçmek mümkün değil ama tarihçiler yazarlar insanlar çok mutsuzdu işte falan filan diye. Bildiğim kadarıyla Çinli gençler biraz özgürlük için ünlü sporcu olmaya çalışıyorlar bizde de pop star olmaya çalışıyorlar, basit bir trafik hatasından insan idam edilebiliyor tabi böyle şehirler varsa bu rezalet kolay, kolay adam idam ediyorlar doğrudur.

Soru: Bir Amerika'nın küreselleşme bağlamında yaptığı çirkin politika sizce Irak ve Afganistan için bir son mu, yoksa iyi bir yaşam için başlangıç mı?

Cevap: Evet bu zor bir soru şimdi arkadaşlar Iraklılar mücadele ediyor, Afganistan da pek ses seda duymuyoruz ama orda da, işlerin yolunda olduğunu sanmıyorum. Geçen günde bir otobüsü taramışlar on bir Afganlı ölmüş. Amerikalılar otobüs tarıyorlarsa, demek ki orada bir mücadele var ve Irak'ın mücadelesi bir kurutuluş mücadelesidir. Buna hiç şüphe yok ve Iraklılar bizim içinde çarpışıyorlar gerçi intihar saldırıları ile mücadele etmek hoş olmayabilir, ama zaten savaşın neresi hoş. Atatürk, savaş cinayettir demiş yalnız savunma için savaşılır demiş. Atatürk gibi bir mareşal başarılı muzaffer bir mareşal savaşı cinayet olarak kabul ediliyor. Evet 11 Eylül olayları çirkin ama savaşta çirkin o da bir cinayet, yani kimleri 11 Eylül işte şöyle üç bin kişi öldü bilmem ne doğru. Tabi yazık değerli oradaki insancıklara ama peki Iraklılara yazık olmuyor mu? Onlar böyle güya medeni savaş nasıl medeni ise arkadaşlar savaş cinayettir ve orda ki kurtuluş mücadelesidir ve bizim içinde savaşıyorlar onlar bunu da gözden uzak tutmamak gerekir diye düşünüyorum. Tabi bu benim düşüncem.

Soru: Türkiye'nin İMF ve Dünya bankasından aldığı borçlar Türkiye'yi bağımlı hale getirmektedir bu küresel kıskaç altında Türkiye'nin ulusal bağımsızlığı tehlikede değildir mi?

Cevap: Evet maalesef demin de söylediğim gibi, yarı bağımlı yarı bağımsız durumdayız maalesef. Osmanlı Devletinde yetişmiş insan yoktu, doktor yoktu, mühendis yoktu, öğretmen yoktu halkın yüzde doksan beşi okuma yazma bilmiyordu. Türkiye'de şimdi yığınla mühendis var, yığınla doktor var, yığınla mimar var şu var bu var mükemmel insanlarımız var, aslan gibi kapitalistlerimiz var, ondan sonra okuma yazma oranı yüzde yüze yaklaşıyor. Bu durumda yarı bağımlı hale gelmek daha da acı arkadaşlar.

Soru: Küreselleşmeye katılmadan dünya siyasetinde ve gündeminde nasıl yer edinebiliriz?

Cevap: Biz önce kendimizi kurtarmamız lazım fakat kendimizi kurtarmakta kolay değil arkadaşlar, bu teskere hani reddettiğimiz teskere var ya o teskere geçseydi Türkiye bu gün Amerikanın

işgalinde olacaktı. Biliyorsunuz atmış iki bin beş yüz Amerikan askeri geliyordu Türkiye'ye ve bunlar Sabiha Gökçen, Afyon işte Sinop, Samsun bilmem ne yani Irakla hiç ilgisi olmayan yerlere de oturacaklardı ve hala oturuyor olacaklardı ve kim bilir ne zamana kadar oturacaklardı ve kim bilir ne belalar gelecekti sırf o çekiç güç yüzünden PKK ne kadar cesaret buldu biliyoruz o çekiç güç diye bir takım uçaklar uçuyor havada o bile, o bile PKK'ya cesaret veriyordu arkadaşlar. Türkiye'nin on beş köşesinde üstlerin olması yani Sabiha Gökçen Hava Alanında Amerikan askerinin bulunması, Pendik ve Kartalda sokaklarda Amerikalılar, joniler, hey joni diye böyle çiklet çiğneyen bir takım tipler. Onun için önce kendimizi kurtarmamız lazım fakat bizim kurtuluşumuz başka şeylerle birlikte olacak. Zaten biliyorsunuz büyük bir tepki var, sosyal formlar toplanıyor işte bu Dünya Ticaret Örgütünün İMF'nin işte şeyin G - 7'lerin Dünya Bankasının toplantıları büyük protesto gösterilerine sahne oluyor ve bu gittikçe tırmanan bir tepki, onun için biz tepki gösterirsek tam zamanıdır çünkü bu tırmanan tepkiye biz de katılırız bakarsınız bu zaten küreselleşme bitecek. Tarihte her şey bitiyor, tarih sürekli değişim halinde bunlar, ebedi gibi sundular küreselleşmeyi, hatta Fukuyama diye Amerikan filozofu var, Japon asıllı "Tarihin Sonu" diye bir kitap yazdı. Artık tarih hep böyle gidecek, halbuki böyle şey olabilir mi? Her şey değişiyor Amerika'nın da sonu gelecek, küreselleşmenin de sonu gelecek küreselleşmenin sonu daha, önce gelir sanıyorum. Dış tehditler bu kadar net bir şekilde dillendirilirken, neden Türkiye bunu bu kadar göz ardı ediyor dil ardı ediyor? Çünkü emperyalizm, Türkiye'de ki televizyonları ve gazeteleri ele geçirmiş vaziyette. Denktaş'ın söylediklerini yazmıyorlar gazeteler ve televizyonlar. Recep Tayyip Bey de söyledi ya bunu yazmayın dedi. Yazmıyorlar çünkü, bunlar devletten mama yemeğe alışmış gruplar, işte devletten ihale alacak devlete borcu var. Dolayısıyla hükümetle ters düşemiyorlar. Küreselleşmeye karşı çıkmak için sıkı örgütlenmek sürekli herkesle konuşmak lazım çünkü televizyonlara ve gazetelere girmek çok zor.

Soru: Şu andaki hükümetin ekonomik çalışmaları sizce olumlu sonuçlar veriyor mu?

Cevap: Hayır vermiyor.

Soru: Sizce borç almadan özelleştirme yapmadan nasıl bir kaynak yapılabilir?

Cevap: O kaynak çok iyi yaratılır. Alacaklılar, alacaklarını almak zorundalar, biz onları karşımıza alıp arkadaş bu böyle gitmez bizim işte kalkınmamız için bu kadar paraya ihtiyacımız var, bilmem sağlık için, eğitim için bilmem ne için şu için bu için insanlara iş bulmak, umutsuz gençlik mezun oluyor ve iş bulamıyor, anneler babalar çocuklarına: evladım çek git kurtar kendini yurtdışına git diyorlar. Böyle bir ülke olabilir mi? Olmamamsı lazım yani bizim bu işten çıkmamız lazım. Borç almadan siz böyle Atatürk'ün hükümeti gibi bir hükümet oldunuz mu? Size borçta verirler, uygun şekilde borçlarımızı da taksitlendirirler. Tabi borçların üstüne yatmak o pek mümkün değil maalesef onu Sovyetler bile yapamadılar ödemiyoruz bunları, kapitalistlerin aldığı borçlardı diye denediler ama yapamadılar.